

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLINGS FÖRDRAGSSERIE

Utgiven i Helsingfors den 4 september 2012

69/2012

(Finlands författningssamlings nr 495/2012)

Statsrådets förordning

om sättande i kraft av avtalet mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om medborgarskap och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

Utfärdad i Helsingfors den 30 augusti 2012

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 2 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om medborgarskap:

1 §

Det i Köpenhamn den 13 september 2010 ingångna avtalet mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om medborgarskap träder i kraft den 5 september 2012 så som därom har överenskommit.

Avtalet har godkänts av riksdagen den 15 maj 2012 och av republikens president den 15 juni 2012. Godkännandeinstrumentet har deponerats hos utrikesministeriet i Danmark den 6 augusti 2012.

2 §

De bestämmelser i avtalet som inte hör till

Helsingfors den 30 augusti 2012

området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

3 §

Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om medborgarskap (311/2012) träder i kraft den 5 september 2012.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 5 september 2012.

Inrikesminister *Päivi Räsänen*

Lagstiftningsråd *Tiina Sinkkanen*

*Avtalstext***AVTAL MELLAN DANMARK, FINLAND, ISLAND, NORGE OCH SVERIGE OM MEDBORGARSKAP OTSIKKO**

Kapitel I

Avtalets syfte

Artikel 1

Syftet med detta avtal är att, mot bakgrund av det nära samarbetet mellan de nordiska länderna, underlätta nordiska medborgares möjligheter att förvärva eller återvinna medborgarskap i annat nordiskt land.

Kapitel II

Bestämmelser om betydelsen av hemvist-tid i en annan avtalsstat

Artikel 2

Vid tillämpning av nationella bestämmelser i vilka hemvist i landet före en viss ålder har betydelse för förvärv av medborgarskap, får hemvisttid i en eller flera avtalsstater likställas med hemvisttid i den avtalsstat där den som gör anmälan önskar förvärva medborgarskap. Detta gäller endast i den mån hemvisttiden i en annan stat har infallit fem år före den tidpunkt anmälan gjordes och innan den som gör anmälan har fyllt 16 år.

Artikel 3

Vid tillämpning av nationella bestämmelser om återvinning av medborgarskap för personer som före förlusten av medborgarskapet hade hemvist i avtalsstaten, får hemvisttid i en eller flera avtalsstater upp till tolv års ålder likställas med hemvisttid i den avtalsstat där den som gör anmälan önskar förvärva medborgarskap.

Artikel 4

Bestämmelser om förlust av medborgarskap i en avtalsstat vid 22 års ålder på grund av otillräcklig anknytning är inte tillämpliga för den som har haft hemvist i en eller flera avtalsstater i sammanlagt minst sju år.

Kapitel III

Bestämmelser om förvärv och återvinning av medborgarskap

Artikel 5

Avtalsstaterna ska ha bestämmelser som innebär att en medborgare i en avtalsstat genom att göra en skriftlig anmälan till behörig myndighet i en annan avtalsstat förvärvar denna stats medborgarskap om hon eller han

- 1) har fyllt 18 år,
- 2) sedan sju år har hemvist i den avtalsstaten, och
- 3) under denna tid inte har dömts till fängelsestraff eller annan påföljd som enligt lagen i denna stat är likställd med frihetsstraff.

En avtalsstat får bestämma kortare tid för hemvist än den som avses i punkt 2 i första stycket.

En avtalsstat får bestämma att den som gör anmälan, vid tidpunkten för anmälan inte får avtjäna eller, under de senaste sju åren eller under den kortare hemvisttid som avtalsstaten har bestämt, ha avtjänat frihetsstraff. En avtalsstat får också bestämma att den som gör anmälan, vid tidpunkten för anmälan inte får vara eller, under den tid som avses i första meningen, ha varit underkastad annan påföljd som enligt lagen i denna stat är likställd med frihetsstraff.

En avtalsstat får bestämma att förvärv genom anmälan ska vara beroende av att den

anmälade inte har förvärvat medborgarskapet efter ansökan eller genom att föräldrarna har fått sitt medborgarskap efter ansökan.

En avtalsstat får bestämma att den som gör anmälan ska visa att hon eller han i anslutning till förvärvet mister annat medborgarskap.

Artikel 6

Avtalsstaterna ska ha bestämmelser som innebär att en medborgare i en avtalsstat som tidigare har varit medborgare i annan avtalsstat återvinner detta medborgarskap när hon eller han, efter att ha tagit hemvist i sistnämnda avtalsstat, till behörig myndighet skriftligen anmäler sin önskan att återvinna medborgarskapet.

Medborgarskap kan dock endast återvinnas om personen i fråga efter förlusten av det medborgarskap hon eller han önskar återvinna oavbrutet har varit medborgare i en eller flera av avtalsstaterna.

En avtalsstat får bestämma att den som gör anmälan ska visa att hon eller han i anslutning till förvärvet mister annat medborgarskap.

Artikel 7

Om en medborgare i en avtalsstat förvärvar medborgarskap i en annan avtalsstat enligt artikel 5 eller 6, ska avtalsstaterna ha bestämmelser som gör att även hennes eller hans ogifta barn under 18 år förvärvar samma medborgarskap, under förutsättning att de villkor som anges i avtalsstatens medborgarskapslagstiftning är uppfyllda.

Kapitel IV

Slutbestämmelser

Artikel 8

En avtalsstat ska snarast underrätta de övriga avtalsstaterna om sådana ändringar i

landets medborgarskapslagstiftning som har betydelse för detta avtal. Avtalsstaterna ska därefter snarast gemensamt överväga om dessa ändringar ska föranleda ändringar i detta avtal. Ändringar i detta avtal ska ske skriftligen.

Artikel 9

Detta avtal träder i kraft 30 dagar efter den dag då samtliga avtalsstater skriftligen har meddelat det danska utrikesministeriet att de har godkänt det. Det danska utrikesministeriet ska underrätta de övriga avtalsstaterna om mottagande av sådana meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

Från och med den dag då detta avtal träder i kraft upphör det i Köpenhamn den 14 januari 2002 undertecknade avtalet mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om genomförande av vissa bestämmelser om medborgarskap.

Artikel 10

En avtalsstat får säga upp detta avtal genom skriftligt meddelande till det danska utrikesministeriet, som ska underrätta de övriga avtalsstaterna om mottagandet av meddelandet och dess innehåll.

En uppsägning gäller endast den avtalsstat som har gjort den. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter den dag då det danska utrikesministeriet mottog den.

Artikel 11

Originalexemplaret till detta avtal ska deponeras i det danska utrikesministeriet, som ska tillställa de övriga avtalsstaterna be styrkta kopior av det.

Till bekräftelse härav har avtalsstaternas bemyndigade företrädare undertecknat detta avtal.

Upprättat i Köpenhamn den 13 september i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenskaspråken, vilka alla versioner är lika giltiga.